

લાખની મૂડી તોડી

લાખની મૂડી તોડી કરવાને બાર હજાર;
માંડ્યો નિંદાનો વેપાર રે,
કુથલીખોરોએ.

નાનાં ખરજવાંને ઝાઝું વલૂરવાથી;
ઊપડે છે ચળ ખણનારને,
વાધે રસ બહોળો રે.

મોંઝા ઘાલી વાતમાં મળે ચાર ચોટલા તો;
પીંખી નાખે ચાલીનો બપ્પોર રે,
એવો વર્ગ પહોળો રે.

નિંદકને મળી જાય સુણનાર સહિયર;
ત્યારે ચગે ઘર, પોળ ગામ રે,
સળગે ઘર, મહોલ્લો રે.

પારકી પંચાતમાં હોશિયાર—ચતુરા;
સળગાવે હોળિયું સમાજમાં,
ચમચા સંગ ખોટો રે.

સારાં કામોમાંયે ટીકાત્મક વલણધારી;
ઘમંડીઓ વધ્યાં છડેચોક રે,
ખોટમાં ન તોટો રે.

ત્રાંતિવીર વધી પડ્યાં જાહેર લીલામમાં;
પાપીઓને ધોઈ દેવા મેલ રે,
'ધોબકાં' ઓહો રે.

ચાર ખૂણે ચોકી છતાં અંતરના ઓરડે;
ચોટલો વળાવે નિંદા-ઝેર રે,
કાયા દંડે ચોરો રે.

ધર્મ ગેરહાજરીમાં પેસી જાય અધર્મ;
કાફી છે ઇશારો હુંશિયારને,
સમજે નહીં ઠોઠો રે.

સુણી-સેવી-ટેવી ચાલી આવી છે કેંક ભૂલ;
નિંદા વિના કેમ જીવાય રે ?
માને ઘૂણી લોકો રે.

બોલ્યા-ચાલ્યાં 'ફૂટબોલ' ભીંત સામે નાખિયા તે;
સામે આવશે તે સંભારજો,
કાનૂન મોટો રે.

નિંદા-રોગ મોહિની રોમેરોમ પ્રસરતાં;
ઊધઈ પેસી કોરશે શરીર રે,
માટે જ ચેતો રે.

ઉપદેશ અડે નહીં મીઠાં કાળજને;
ઠોકર વાગે તો સમજાય રે,
મારો નહીં ટોણો રે.

લજવાને ચાહે સૌ ફૂલ અને ફોરમ;
નિંદા-ટેવ વાવી દૂધે છે 'શૂળ' રે,
ડંખે 'ગૂંચ'-દોરો રે.

આવાં માલધારી સૌ પ્રકૃતિવીરોએ;
પ્રાર્થવા સરસ્વતી માતને,
'વાણી શુદ્ધ હોજો રે'.

નિંદા જેની થાય તેનાં પાપ ધોઈ લઈ જાય;
કરનારા મેળવે 'કરમ' રે,
બાંધી પાપ ભારો રે.

સૌ સોની નોટ વેચી નવો પૈસો લેવાને;
કુસંગે યાજો સામેલ રે,
ફાયદો છે મોટો રે.

કુસંગે દ્વેષ નથી, સુસંગે રાગ નથી;
વીતરાગ જાણ, જો, બોધ રે,
સ્વચ્છંદ રોકો રે.

હિત, મિત, પ્રીતકારી વાણી કાજે પ્રાર્થવા;
'દાદા'-નામે સરસ્વતી સ્થાય જો,
કલ્યાણ હોજો રે.

